

Sygn. akt III U 460/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Poniatowska

Protokolant: Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu w dniu 19/12/2013r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z wniosku B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...)

p o s t a n o w i ł:

odrzuć odwołanie,-

Sygn. akt III U 460/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił B. W. prawa do renty rodzinnej po zmarłym ojcu Z. W..

W odwołaniu B. W. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty rodzinnej. Wnioskował o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych na okoliczność istnienia całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji od kwietnia 2002r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ §3¹ kpc, ponieważ odwołujący nie wniósł sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, a odwołanie oparte było wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Rozpoznając wniosek B. W. o prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu Z. W., odwołujący został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika, w celu ustalenia, czy był on całkowicie niezdolny do pracy przed ukończeniem 16 roku życia lub w trakcie nauki. Lekarz orzecznik stwierdził, iż odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy do 31.03.2014r., a niezdolność ta powstała w dniu 07.12.2011r. Odpis orzeczenia wraz ze stosownym pouczeniem o sposobie i terminie złożenia sprzeciwu został doręczony odwołującemu w dniu 25.03.2013r. Po upływie terminu do złożenia sprzeciwu organ rentowy wydał skarżoną decyzję.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ §3¹ kpc Sąd odrzucił odwołanie, jeżeli osoba ubiegająca się o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo zależy od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawą wydania decyzji jest orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, nie wniesie sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS oraz gdy odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego odwołania.

Przepis ten dotyczy wszystkich sytuacji, w których ubezpieczony zarzuca niewłaściwe ustalenie przesłanek warunkujących prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika.

B. W. w postępowaniu o przyznanie prawa do renty rodzinnej pominął drugą instancję, którą w tym przypadku była komisja lekarska, rozpoznająca, zgodnie z treścią art. 14 ust 2a i 2b ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz.1440) sprzeciwu od orzeczeń lekarza orzecznika. Niedopełnienie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania (tak SN w uchwale z 15.03.2006r, II UZP 17/05 LEX 172369). Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 21.05.2010r. w sprawie I UK 23/10 (LEX 604207) jeśli wnioskodawca, wobec którego wydano orzeczenie lekarskie, nie wnosi sprzeciwu, mimo że data powstania niezdolności nie odpowiada rzeczywistej dacie jej powstania, to nie sposób przyjąć, że dopuszczalne jest jej kwestionowanie dopiero w późniejszym postępowaniu odwoławczym przed sądem.

Odwołanie wnioskodawcy zostało oparte wyłącznie o zarzuty dotyczące orzeczenia lekarza orzecznika, stanowiącego podstawę do wydania decyzji w sprawie o rentę rodzinną. Kwestię sporną stanowi data powstania całkowitej niezdolności do pracy.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477⁹ §3¹ i 3² kpc orzeczono jak w postanowieniu.

mt